

प्राथमकल्पिकः, पुं, (प्रथमकल्प आद्यारम्भः प्रयोजनं यस्य । “प्रयोजनम्” ५।१।१०६। इति ठञ् । यद्वा, प्रथमकल्पमधीते इति । विद्यालक्षणकल्पान्ताच्चेति वक्तव्यमिति ठक् ।) प्रथमारब्धवेदाध्ययनः । प्रथमं शिक्षणीयं कल्पं ग्राह्यमधीते यः इत्यर्थे ण्यिकः । तत्पर्यायः । श्लेषः २ । इत्यमरभरतौ ॥

प्राथमिकः, त्रि, (प्रथमे भवः । प्रथम + ठञ् ।) प्रथमभवः । यथा । यत्राविरलक्रमेण सिद्धि-सिधाधियथासुमितयस्त्रय द्वितीयतन्त्रे पञ्चता-सम्पत्तार्थं द्वितीयः सिधाधियथाविरहो विशेषणमस्तु सिद्धेः प्राथमिकस्तु किमर्थम् । इति पञ्चताशिरोमणिः ॥

प्राथम्यं, त्रि, (प्रथम + ण्यञ् ।) प्रथमस्य भावः । यथा, “अस्माभिरेव प्राथम्येन नानासुनीनां वचनैरेवविधौ निबन्धः क्रियते ।” इति विजय-रचितः ॥

प्राडः, [सु] अ, (प्राचीति । प्र + आ + बाहु-लकादेशरूपसिप्रत्ययः ।) उणा० २।११८। इत्यत्र उज्ज्वलदोक्षा उषिः ।) नाम । प्राकाश्यम् । स्फुटत्वम् । तत्पर्यायः । आविः २ । यथा । प्रादुरासीत् । आविर्भूतः । इत्यमर-भरतौ ॥ (यथा, रघुः । ११।१५।

“आनिनादमथ शृङ्गती तयोः

प्रादुरास बहुलचपाच्छविः ।

ताडुका चलकपालकुण्डला

कालिकेव निविडा वलकिकनी ॥”)

प्रकाशः । सम्भायम् । वृत्तिः । इति शब्दरत्ना-वली ॥

प्राडुर्भावः, पुं, (प्राडुस् + भू + भावे घञ् ।) आविर्भावः । यथा,—

“वपुः प्राडुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुरा ॥”

इति कुवलयानन्दः ॥

प्रादेशः, पुं, (प्रदिश्यते इति । प्र + दिष् + क्त-च्चेति घञ् । “उपसर्गस्य घञ्” इति दीर्घः ।) तर्जनीसहितविस्तृताङ्गुलः । इत्यमरः । २।६। ८३ ॥ (यथा, महाभारते । ५।५१।१६।

“प्रमाणतो भीमसेनः प्रादेशेनाधिकोर्जुनात् ॥”

प्रदेश एव । स्वार्थे ण्यञ् ।) देशमात्रम् । यथा, “प्रादेशो देशमात्रे च तर्ज्यङ्गुलसंमिते ॥”

इति मेदिनी ॥

“अङ्गुष्ठस्य प्रदेशिन्या आसः प्रादेश उच्यते ॥”

इति देवीपुराणम् ॥

प्रादेशनं, कौ, (प्र + आ + दिष् + क्तुट् ।) दानम् । इत्यमरः । २।७।३० ॥

प्रादोषः, त्रि, (प्रदोषस्यायमिति । प्रदोष + ण्यञ् ।) प्रदोषसम्बन्धी । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (प्रदोषे आहर्ततीति । “आहर्तति ऋगः ।” ४।३।५१। इति ण्यञ् । प्रादोषो ऋगः । प्रदोषसहचरितं अध्ययनं सोढमस्य । “तदस्य सोढम् ।” ४। ३।५२। इति ण्यञ् । प्रादोषः शिष्यः । इति आकरणम् ॥)

प्रादोषिकः, त्रि, (प्रदोषस्यायमिति । प्रदोष + ण्यञ् ।) प्रादोषसम्बन्धी । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ प्राधान्यं, कौ, प्रधानस्य भावः । (प्रधान + भावे ण्यञ् ।) प्रधानत्वम् । यथा, ब्रह्मदीपिकायाम् । “वेदार्थोपनिबन्धत्वात् प्राधान्यं हि मनोः स्मृतम् ॥”

प्राध्वं, अ, (प्राध्वनतीति । प्र + आ + ध्वन + डम् ।) अगुज्ज्वलम् । इत्यमरः । ३।४।४ ॥ (यथा, रघुः । १३।४३।

“सभाजने मे सुजगद्बहुः

सद्येतरं प्राध्वमितः प्रयुङ्क्ते ॥”)

प्राध्वः, त्रि, (प्रगतोऽध्वानमिति । “उपसर्गाद-ध्वनः ।” ५।४। ८५। इति अच् ।) बहुदूर-गामि-रथादिः । इति वोपदेवः ॥ दूरपथः । प्रङ्गः । बन्धः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महा-भारते । ३।१६२।२७।

“ततः शक्तिं गदां खड्गं धनुश्च भरतर्षभः ।

प्राध्वं कृत्वा नमस्कृते कुबेराय ढकोदरः ॥”)

प्रान्तः, पुं, (प्रकटोऽन्तः ।) अन्तभागः । शेष-सीमा । यथा, कुमारः । ३।४३।

“प्रान्तेषु संसक्तनमेवशाखं

ध्यानाख्यं भूतपतेर्विवेश ॥”

प्रान्ततः, [सु] अ, (प्रान्त + तसिच् ।) प्रान्त-भागे । यथा, प्राचीरं प्रान्ततो वृत्तिः । इत्य-मरः । २।२।३ ॥

प्रान्तरं, कौ, (प्रकटमन्तरमवकाशो व्यवधानं वा यत्र ।) दूरभूयोऽध्वा । इत्यमरः । २।१।१७ ॥ छायातश्चलादिरहिते पथि प्रान्तरं दूरं भूयो दूरभूयः दूरश्चासौ भूयश्चेति वा दूरभूयो जलादिवर्जितत्वात् ईदृक् योऽध्वा स प्रान्तर-मित्यन्वयः । प्रकटमन्तरं व्यवधानमवकाशो वा अत्रेति प्रान्तरम् । इति भरतः ॥ (यथा, महा-निर्वाणतन्त्रे । १।६४।

“इदे गते प्रान्तरे च प्रासादात् पर्वतादपि ।

पतिष्यन्ति मरिष्यन्ति मनुजा मद्विजलाः ॥”)

विपिनम् । कोटरम् । इति मेदिनी ॥

प्रान्तभूयं, कौ, (प्रान्ते भूयस्य ।) दूरभूय-पथः । छायादिरहितपथः । इति शब्दरत्ना-वली ॥

प्रापणं, कौ, (प्र + आप् + ल्युट् ।) नयनम् ।

प्राप्तिः । (यथा, मनुः । २।६५।

“प्रापणात् सर्वकामानां परिख्यागो विशि-
ष्यते ॥”

प्राप्तिप्रेरणा । प्रकर्षेण आपनम् । अन्त-रङ्गान्ताद्वा प्रपूर्णापघातोर्भावे अनट् प्रत्ययः ॥

प्रापणिकः, पुं, (प्रापणायते इति । प्र + आ + पण्यवहारे + “प्राडि पण्यकथः ।” उणा० २।४१। इति किकन् ।) पण्यविक्रेयी । इति सिद्धान्त-कौमुदासुनार्तदृष्टिः ॥ (यथा, माघे । ४।११।

“आपगादिव प्रापणिकादजस्रं

जयाह रत्नान्मितानि लोकः ॥”)

प्रापणीयं, त्रि, प्राप्यते यत् । (प्र + आप् + ण्यनी-यर ।) प्राप्यम् । (यथा, मेघदूते । ५। “धूमज्योतिःसलिलमरुतां सन्निपातः क मेघः सन्निपार्थाः क पटुकरणैः प्राणिभिः प्राप-
णीयाः ॥”)

प्रापेयः, पुं, गन्धर्वगणविशेषः । यथा, अग्निपुराणे । “प्रवाच्य जनयत् पुत्रान् दिव्यान् वै गायनो-
त्तमान् ।

चतुर्दश देवगन्धर्वाः प्रापेयाः परिकीर्त्तिताः ॥”

प्राप्तः, त्रि, (प्र + आप् + क्त ।) प्रस्थापितः । तत्पर्यायः । प्रणिहितः २ । लब्धः । तत्पर्यायः । विन्नः २ भावितः ३ आसादितः ४ भूतः ५ । इत्यमरः । ३।१। ८६, ३।१। १०४ ॥

(उत्पन्नः । समुपस्थितः । यथा, मनुः । ११।१२२।

“एतस्मिन्नेनसि प्राप्ते वसित्वा गर्हभाजिनम् ।

सप्रागाराचरेद्वैत्यं स्वकर्म परिकीर्त्तयन् ॥”)

प्राप्तपक्षत्वं, त्रि, (प्राप्तं पक्षत्वं मरणं येन ।) न्वतम् । इत्यमरः । २।८। ११७ ॥

प्राप्तभावः, पुं, (प्राप्तो भावो येन ।) जातोचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (प्राप्तभार इत्यपि कश्चित् पाठः ॥) लब्धसत्तादौ, त्रि ॥

प्राप्तरूपः, त्रि, (प्राप्तं रूपं येन ।) पण्डितः । मनोज्ञः । इत्यमरः । ३। ३।१३१ ॥ रूपवाच ॥

प्राप्त्यं, त्रि, प्राप्यते यत् । प्रपूर्णापघातोः कर्मणि तत्प्रत्ययः । प्राप्यम् । (यथा, रामायणे । २। २६। १०।

“आदेशो वनवासस्य प्राप्त्यः स मया किल ॥”)

प्राप्तिः, कौ, (प्र + आप् + क्तिन् ।) उदयः । (यथा, महाभारते । १४।४८। ३।

“गच्छत्यात्मप्राप्तादेन विदुर्धा प्राप्तिमययाम् ॥”)

धनादिवृद्धिः । अधिगमः । लाभः । इत्यमर-भरतौ ॥ प्रापणम् । (यथा, मनुः । ६। १०३।

“एव स्त्रीपुंसयोर्वक्तो धर्मो वो रतिसंहितः ।

आपद्यपत्यप्राप्तिश्च दायभागं निबोधत ॥”)

संहतिः । इति शब्दरत्नावली ॥ अविमादधैव-

र्यान्तर्गतैश्चार्थविशेषः । स च अभीक्षितप्राप-

णम् । इति हेमचन्द्रो भरतश्च ॥

प्राप्यं, त्रि, (प्र + आप् + ण्यत् ।) प्राप्तयम् । तत्पर्यायः । गन्धम् २ समासादम् ३ । इत्य-मरः । ३।१।६२ ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ६२। २०।

“मयेषा साधुरागेण बहुशः प्रार्थिता सती ।

निराकृतवती सेयमद्य पाप्या भविष्यति ॥”

अ, प्र + आप् + ल्यप् । यथा, मेघदूते ।

“प्राप्यावन्तोसुदयनकथाकोविदग्रामवृद्धान् ॥”)

प्रावोधिकः, पुं, (प्रवोधाय हितः । प्रवोध + ठक् ।) उचःकालः । इति शब्दमाला ॥ प्रावोधिकोऽपि पाठः ॥

प्राभवं, कौ, (प्रभोर्भावः । प्रसु + ण्यञ् ।) अङ्क-त्वम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

प्राभाकरः, पुं, (प्रभाकरस्यायं तन्मत्तं वेत्तीति । प्रभाकर + ण्यञ् ।) मीमांसकविशेषः । यथा,

“प्राप्तिस्वरूपं निरूप्य परमतनिराकरणपूर्वकं